

شکل گیری صف مستقل کارگران در راه پیمایی خانه کارگر

روز دوشنبه ۸۵/۲/۱۱ تشکیلات دولتی خانه کارگر به مناسبت روز جهانی کارگر تجمعی در مقابل سفارت سابق آمریکا در خیابان طالقانی (تخت جمشید سابق) برگزار کرد. این تجمع فرمایشی به قصد استفاده ابزاری از کارگران برای مقاصد سیاسی خاص در مورد مسئله هسته ای برگزار شده بود و از همین رو کارگران شرکت کننده (که علاوه بر تهران از شهرهای دیگر نیز آمده بودند) بی اعتنا به صحبت های سخنرانان خواست های خود را مطرح کردند.

پس از پایان این تجمع، صف مستقلی از کارگران شکل گرفت و هزاران کارگر به طور خودجوش از مقابل سفارت تا میدان فلسطین به راه پیمایی و تظاهرات پرداختند.

در شروع تجمع، کارگران قم شعار "فرانسه را نگاه کن، فکری به حال ما کن" را سر می دادند که عوامل خانه کارگر از دادن این شعار جلوگیری می کردند. کارگران قزوینی با پلاکارد هایی که روی آن چند قرص نان بربری چسبانده شده بود خواستار پرداخت حقوق معوقه خود شده بودند و همچنین خواستار آزادی کارگران زندانی بودند. کارگران نازنخ قزوین شعار "قرارداد موقت کار ملغی باید گردد" می دادند. کارگران محورسازان مشهدی که اخراج شده بودند خواستار بازگشت به کار بودند. کارگران فوق با سردادن شعارهای خود در جلو جایگاه از سخنرانی گردانندگان خانه کارگر (صادقی و ربیعی) جلوگیری کردند. ربیعی چون به سخنرانی ادامه می داد، چند تن از کارگران برای قطع سخنان او به جایگاه سخنرانی رفتند که ربیعی جایگاه را ترک کرد. ولی کارگرانی که بالا رفته بودند بدون بلند گو بودند و نمی توانستند صدای خود را به گوش کارگران برسانند. به همین دلیل پائین آمدند. و از اینجا بود که صف مستقل کارگران از جلو سفارت به سمت میدان فلسطین شروع به راه پیمایی و تظاهرات و دادن شعار کرد. از جمله شعارهای این راه پیمایی این ها بودند:

قرارداد موقت کار ملغی باید گردد، تشکل مستقل کارگری ایجاد باید گردد، تشکل اعتصاب حق مسلم ماست، مرگ بر این زندگی مایه شرمندگی، نظام برده داری ملغی باید گردد، کارگران اتحاد اتحاد، کارگر زندانی آزاد باید گردد، فرانسه را نگاه کن فکری به حال ما کن، مجلس قانونگذار سربه سر ما نذار و...

بالاخره این تک جوش جنبش اجتماعی و ضد سرمایه داری طبقه کارگر در حالی که با چیزی حدود ده هزار کارگر به راهپیمایی خود ادامه می داد و مورد حمایت و همبستگی کارگران دیگری قرار می گرفت که برای ترک خیابان طالقانی سوار اتوبوس های خود شده بودند، در نیمه های راه مورد

هجوم لباس شخصی ها ، پلیس و موتور سواران یگان ویژه سرکوب قرار گرفت. اما کارگران مقاومت می کردند و در مقابل سرکوبگران می ایستادند. چندان از کارگران دستگیر شدند. اما کارگران دیگر آنان را از چنگ پلیس نجات دادند. یکی از کارگران که از راه پیمایی فیلم برداری می کرد به چنگ لباس شخصی های اطلاعات افتاد. سرکوبگران ضدکارگر و حافظ سرمایه به صورت این کارگر اسپری پاشیدند. اما کارگران به کمک او آمدند و او را از چنگ سرکوبگران رها ساختند. در میدان فلسطین با حمله پلیس و ایجاد راه بندان به وسیله نیروی های یگان ویژه، کارگران متفرق شدند و تا آنجا که به وسیله کارگران خبر رسانی شد پلیس توانست یکی از کارگران دستگیر شده را که نقش چشمگیری در هدایت راه پیمایی و طرح شعارهای رادیکال داشت با خود ببرد.

این تظاهرات نسبت به آن چه که سال گذشته در مراسم روز کارگر در ورزشگاه آزادی روی داد و در آن کارگران نمایش خانه کارگر برای تبلیغ کاندیداتوری رفسنجانی را برهم زدند، آشکارا یک گام بلند به جلو بود. ویژگی راه پیمایی امسال ایجاد صنفی مستقل و طبقاتی از توده کارگران با شعارهای رادیکال بود که اگر پیشروان و فعالان کارگری با آمادگی بیشتر و سازماندهی بهتر در آن شرکت می کردند مسلماً امکان ارتقای آن به سطح بالاتری از مبارزه توده کارگران علیه نظام سرمایه داری وجود داشت. این حرکت یک بار دیگر نشان داد که کار فعالان کارگری هدایت و سازماندهی همین تک جوش ها برای انداختن آن ها به مجرای واحد جنبش سازمان یافته و سراسری توده های کارگر برای به زانو درآوردن نظام سرمایه داری است.

کمیته همahنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۱۳۸۵/۲/۱۲

www.komiteyehamahangi.com
komiteye_hamahangi@yahoo.com